

سازوکارهای پلیسی در مبارزه و پیشگیری از قاچاق مشروبات الکلی

(تاریخ دریافت ۱۳۹۹/۱۱/۱۵، تاریخ تصویب ۱۴۰۰/۰۳/۱۲)

علی صمدی اندزقی

چکیده

پدیده قاچاق مشروبات الکلی از جمله آشناترین پدیده‌هایی است که در سالهای اخیر در کانون توجه محققین و سیاستگذاران کشوری قرار گرفته است. تحقیقات و همچنین سیاستگذاری‌های مختلف در این خصوص منجر به تجربه‌های مختلفی شده است. آنچه که امروزه در جامعه ایران مشاهده می‌گردد حاکی از آن است که علیرغم مبارزه شدید با این پدیده و صرف هزینه‌های مالی و انسانی بسیار زیاد هنوز این پدیده شوم در جامعه خودنمایی می‌کند که نیازمند مطالعه و اخذ راهکارهای نوین می‌باشد. در همین راستا این پژوهش با هدف بررسی سازوکارهای پلیسی در مبارزه و پیشگیری از قاچاق مشروبات الکلی شکل گرفته است. طی سالهای متمادی واژه پلیس در قوانین و مقررات و نیز در افکار عمومی به طور کلی با مفهوم سرکوبی جرم و مجازات همراه بوده است، اما از آغاز سالهای دهه هفتاد میلادی، با پذیرش نهاد پیشگیری به عنوان قلمرو جدید سیاست کیفری در کنار قلمرو سنتی آن یعنی سرکوبی، بینش نوینی از مأموریت پلیس در جامعه مطرح شد. بر همین اساس بند ۸ ماده ۴ قانون نیروی انتظامی مصوب ۱۳۶۹/۴/۲۷ پیشگیری از وقوع جرم را از جمله وظایف نیروی انتظامی دانسته که به عنوان ضابط قوه قضاییه عهده دار انجام آن می‌باشد. به این شکل سازوکارهای متنوعی برای پلیس به منظور پیشگیری از وقوع جرم و جلوگیری از وقوع وضعیتهای خطرناک و جرم‌زا به وجود آمده است.

واژگان کلیدی: قاچاق، مشروبات الکلی، پیشگیری، سازوکار پلیسی